

Ἀπό τὴν μίνησιν τῶν Ἰδεῶν

ΦΟΡΟΣ ΤΙΜΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ Α. ΧΡΥΣΟΧΟΥ

Ὑπὸ τῆς RITA H. HOPF

Κατὰ μετάφρασιν ΑΓΓΕΛΟΥ ΝΙΝΟΥ

Παρήλθον περίπου πέντε ἔτη ἀφ' ὅτου εἶχον τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ περάσω ὀλίγον καιρὸν εἰς τὰς Ἀθήνας, ταξιδιωτικὸν μαγνήτην ὅλων ὄσων ἔχουν ἔστω καὶ στοιχειώδεις γνώσεις τῆς κλασσικῆς παιδείας.

Ἡ ἀτομικὴ μου ἐπιθυμία νὰ πατήσω εἰς τὸ ἱστορικὸν σας ἔδαφος εἶχεν ἐνταθῆ ἕξ αἰτίας ἐνὸς τελείως ἀσχέτου καὶ πλέον συγχρόνου ἐνδιαφέροντος, δηλαδή, ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τὴν ὁποίαν διεξήγαγον ἀπὸ τινων ἐτῶν μεθ' ἐνὸς συγχρόνου Ἀθηναίου, ἐνὸς ἀντιπροσώπου ὄχι τῶν καλῶν τεχνῶν οὔτε τῆς φιλολογίας, τῆς φιλοσοφίας ἢ τῆς τραγωδίας, ἀλλὰ μιᾶς πολὺ πλέον προσφάτου τέχνης, τῆς τέχνης τοῦ διοικεῖν.

Τοιοιτοτρόπως συνήντησα τὸν Ἰωάννην Α. Χρυσοχοῦ, θαυμαστὴν τῶν ἔργων τοῦ συζύγου μου καὶ ὁ ὁποῖος ὠδηγήθη διὰ τῶν ἐκδιδομένων ἐργασιῶν του ἐπὶ τῆς διοικήσεως εἰς τὸ νὰ ἀλληλογραφήσῃ με ἐκείνον, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, με ἐμέ. Ἡ οἰκεία ὑπογραφή «Ἰω. Α. Χρυσοχοῦ» κατέστη, οὕτω, δι' ἐμὲ μία ζωντανὴ προσωπικότης.

Ἰδιαιτέρως, ἐνθυμοῦμαι τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς ἓν μάθημα τοῦ Καθηγητοῦ Χρυσοχοῦ εἰς τὴν Ἀνωτάτην Βιομηχανικὴν Σχολήν, ὅπου, ἕνα Σάββατον ἀπόγευμα, εἶχον συγκεντρωθῆ περὶ τοὺς 50 νέους καὶ 2 - 3 νεαί, οἱ ὁποῖοι ἐκρέμοντο ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Ἡ φιλικὴ σχέσις μεταξὺ διδάσκοντος καὶ διδασκομένων, ἡ ζωντανὴ ἀνταλλαγὴ ἐρωτήσεων καὶ ἀποφσεων μεταξὺ των, ἡ προσήλωσις τοῦ ὁμίλου ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, ἡ παρεμβολὴ ἰλαρότητος εἰς τὴν σοβαρὰν συζήτησιν, πάντα ταῦτα ἦσαν εὐκρινῆ εἰς ἐμέ, μολονότι δὲν ἀντιλαμβανόμην οὐδὲ λέξιν ἐκ τῶν ὄσων ἐλέγοντο.

Τὸ πνεῦμα τοῦ καθημένου ἐπὶ τῆς ἔδρας ἐνέπνεεν εἰς ὅλους αὐτοὺς ἐνθουσιασμόν διὰ νὰ μάθουν πῶς θὰ ἠδύναντο διὰ τῆς σπουδῆς τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ διοικεῖν νὰ βοηθηθοῦν διὰ νὰ δημιουργήσουν καλλίτερον κλίμα σχέσεων ἐργασίας εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς ἐργασίας των, νὰ ἀναπτύξουν τὰς

ατομικὰς των εὐκαιρίας ἐπιτυχίας καὶ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας των.

Ἦδη, ὁπότε ὁ Καθηγητὴς Χρυσοχοῦ ἀποσύρεται ἐκ τῶν διδακτικῶν καθηκόντων του (υπολονότι γνωρίζω ὅτι κατὰ βάθος θὰ παραμείνῃ πάντοτε διδάσκαλος καὶ ἐρμηνευτὴς τοῦ διοικεῖν), ἐπιθυμῶ νὰ ἀποτίσω τὸν φόρον μου εἰς αὐτὸν διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς γνώσεως τῆς φιλοσοφίας, τῶν ἀρχῶν καὶ τῆς τεχνικῆς τοῦ διοικεῖν μεταξὺ τῆς ἀνερχομένης γενεᾶς τῶν συμπατριωτῶν του καὶ διότι, παρακολουθῶν ἀδιαλείπτως ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξελίξεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων, ἔκαμε προσιτὰς εἰς αὐτοὺς τὰς ἀρίστας πραγματοποιήσεις εἰς τὸν τομέα αὐτόν.

Εἶναι θαυμάσιον νὰ εἶναι κανεὶς ἱκανὸς καὶ ἐνθερμος ἐπαγγελματίας, ἀλλὰ εἶναι ἔτι θαυμασιώτερον νὰ μοιράζεται κανεὶς μὲ τὴν νεότητα τὰς γνώσεις, τὰ ὄραμα καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν.

Ἐἴθε ὁ πυρρὸς τοῦ Καθηγητοῦ Χρυσοχοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκτινοβολῶν ἐπὶ μακρόν.